

HLA SA TEL

ZPRAVODAJ
MĚSTSKÉ
ČÁSTI
PRAHA 15

ČÍSLO
2019
ROČNÍK 25
NEPRODEJNÉ

7-8

WWW.PRAHA15.CZ

TOMÁŠ SOUČEK
Defenzivní záložník
SK Slavia Praha

ALEŠ HÁMA
Herec, moderátor
a muzikant

PRÁZDNINY JSOU TADY!

UŽIJTE SI LÉTO...

ROZHOVOR

s **TOMÁŠEM SOUČKEM**
strana 24

a **ALEŠEM HÁMOU**
strana 26

MEZEROVA RESTAURACE NA HŘIŠTI – Z HISTORIE SK HOSTIVAŘ 2 18. ČÁST

Vykradená klubovna a zastřelený zloděj. Továrník Řehák zachraňuje tým pozemkem na nové hřiště. Měření sil se slavnými družstvy i legendami československé reprezentace. Týmová hra za obranu státu. Antonín Puč kope za Hostivař. Zrušení restaurace U Mezerů.

Hostivař je naše síla, ctíme barvy černá, bílá... I druhý díl seriálu věnovaný někdejší Mezerově restauraci Na Hřišti, ale předně historii SK Hostivař můžeme symbolicky začít mottem fotbalového klubu. V minulém čísle Hlasatele jsme opouštěli tým SK Hostivař po oslavách prvního desetiletí existence klubu, po napínavém finále poháru k jeho oslavě. Lokálních pohárových turnajů se spřátelenými kluby na svém hřišti organizovali Hostivařští několik, stejně jako se účastnili obdobných u svých sousedů (např. dorosteneckého Spitzova memoriálu na Dannerově stadionu Bohemians). Sám hostivařský klub v srpnu roku 1930 mimo jiné pořádal pohár k uctění památky zesnulého lékaře Jana Přechtěla, předsedy Československého fotbalového svazu a – jak potvrzuje více zdrojů – muže

zlatého a obětavého srdce, jehož předčasnou smrtí ztratil československý fotbal jedinečnou osobnost. Vítězem tohoto poháru byla Čechie Uhříněves, Hostivař skončila opět druhá.

Vykradení klubovny

Předsedou klubu byl v této době Karel Balta, posty místopředsedů drželi Antonín Flégl a Bedřich Grünhut. 17. září 1930 postihla hostivařský klub nepříjemná událost, když byla vykradena jeho klubovna, z níž zmizely věci v hodnotě několika tisíc korun. Později policisté lupiče vypátrali a zločin měl velmi dramatické vyústění. Loupež provedli tři mladíci z Michle: Antonín Hrdina, Josef Hromada a František Soukup, kteří měli na svém kontě již množství drobných vloupaček. Osudnou se jim nestala hostivařská klubovna, ale následná senohrabská trafika, odkud si odnesli velké množství cigaret. Ukryli je ve stohu slámy, kde byl však tabák čirou náhodou objeven, a četníci si na mladíky u stohu počíhali. Když se pro svůj lup v noci vrátili, policisté udeřili. V nastalém zmatku začali zloději prchat a Soukup vystřelil po strážníkovi. Vzápětí proto padly i další výstřely, přičemž fatální kulky si našly Antonína Hrdinu. Byl smrtelně raněn a nakonec na místě zemřel. Jeho kumpány později i s dalšími zapojenými spoluviníky poslal soudce na několik měsíců do žaláře.

Výstavba sokolovny v roce 1931 a vpravo v pozadí Mezerova restaurace Na Hřišti, která fungovala i jako lidová jídelna

Křišťálový pohár

Roku 1931 organizoval SK Hostivař další turnaj, soutěž o křišťálový pohár věnovaný předsedou klubu K. Baltou a panem B. Keckem. Vedle Hostivaře se jej zúčastnily týmy AFK Praha XIII, SK Dolní Měcholupy a SK Chodov. „*Touto populární soutěží rozloučí se Hostivař se svým hřištěm. Jistě najde se u všech sportovců v okolí pochopení, aby účastí na zápasech podpořen byl klub při vybudování nového hřiště,*“ psala Národní politika 20. září 1931 v návaznosti na ztrátu dosavadního stadionu, které jsme se

Správnému fanouškovi nesměl chybět klubový odznak

OBCHODY A ŽIVNOSTI

Prodej:

**Hostinec, staropram.,
pronaj. ihned domácí. Me-
zerová, Hostivař 398. 3908**

Hostinec je na prodej
(Národní politika, 27. dubna 1937)

věnovali v minulém díle. Nový pozemek našemu klubu pronajal známý hostivařský továrník, stavitel, majitel betonárky a pily Antonín Řehák, jehož podnik stával vedle nádraží. „Sportovní klub Hostivař spočívá na dobrých, solidních základech, díky zkušenému nezištnému vedení,“ charakterizoval stavitel Řehák své oblíbenice o tři roky dříve ve stati o Hostivaři psané pro Národní listy. O dobré sportovní atmosféře hovoří také noticka dochovaná z července 1931, kdy tým bez nároku na honorář odehrál derby s klubem Prahy XIII ve prospěch jejich zraněného hráče (Hostivař byla v letech 1923–1947 součástí městského obvodu Praha XIII). Předsednictví SK Hostivař tehdy držel Vojtěch Votava, místopředsedy zůstávali pánové Flégr a Grünhut.

Mistrovství Středočeské fotbalové župy,
SK Hostivař postupuje do I. B třídy
(14. února 1932)

Začátkem roku 1932 Hostivař poměřila síly s profesionální rezervou Sparty během předzápasu velmi sledovaného utkání mezi

AC Sparta a vídeňskou Adamirou. „Hostivař po zimní přestávce ukázala velmi dobrou hru a byla Spartě rovnocenným soupeřem,“ hodnotila Národní politika. Jiné chvály se tým dočkal o pár měsíců později. „Hostivař opět po dlouhé době dobře zahrála a překvapila PÚŠ (tým Poštovního úřadu šekového, pozn.) právě, když už se cítil oběma nohama v 1. A třídě,“ čteme v Národních listech ze září 1932. „Hostivař předvedla dobrý football, proti němuž primadony PÚŠ hrály velmi ostře...“

Vrcholný úspěch klubu, SK Hostivař je vítěz kvalifikačního turnaje na mistrovství 1. A třídy a postupuje do Středočeské divize (1946)

Klubová jednání se konala v hostinci Na Kačabce

SK Hostivař se po sestupu znovu vrátil do župní jedničky. Většina klubových jednání se tehdy odbyvala v hostinci Na Kačabce, případně v jiných hostivařských restauracích (U Milionu nebo Na Budíně). Další pohárovou soutěž SK Hostivař uspořádal ke svým patnáctinám na přelomu července a srpna roku 1934. Zúčastnily se jej týmy AFK Praha XIII, SK Dolní Měcholupy (vítěz poháru) a SK Viktorie Dubeč. V rámci turnaje byl naplánovaný i zápas první generace hostivařských borců, oslovení byli Karel Procházka, Josef Jonák, bratři Jaroslav a Milda Kašparové, Josef Kotrba, Václav Polák, Jar. Čížek, Jar. Sochůrek, Oldřich Šikýř, Bedřich Pekelendr, Josef Pustina, bratři Holcové, J. Ryšavý či pánové Korběl, Nepomucký, Stodola, Pardubský a Gabriel. Předsedou klubu se stal Jan Štěpánek, brzy jej však na mnoho let vystřídal Stanislav Šťastný.

SK Hostivař také opakovaně pořádal sportovní dny pro žáky škol. Součástí takových akcí byla sportovní klání, kromě kopané např. ve volejbalu

nebo atletice. V létě 1935 v jejich rámci proběhly zápasy mezi „Old Boys Hostivař“ a SK Horní Měcholupy, zatímco proti SK Hostivař přijeli hostovat profesionálové ze Slavie Praha. Roku 1937 hostil tým na svém hřišti další legendy, zamířila sem jedenáctka bývalých internacionálů (hvězdy jako Antonín Janda, Jindřich Šoltys, Karel Meduna, Karel Podrazil aj.). A hostivařští i přespolní diváci mohli za tři koruny (děti za korunu a deset haléřů) zhlédnout velké vítězství domácích 6:1. Za tým v této době hráli fotbalisté Novák, Bartušek, Kutina, Pech, Klingr, Klabík, Jedlička, Kvapil, Krymlák, Šťastný, Tichý nebo Cerman. Další zajímavá exhibice proběhla 20. července 1938. Tehdy hostivařský tým nastoupil proti vojenskému výběru, který tvořili např. ligoví členové Bohemians (Lacina, Anger, Dická, Mlejnský), Sparty (Zdvihal, Hrdý) nebo Unionu Žižkov (Votruba). Výsledek zápasu se nám dohledat nepodařilo, podstatnější ale bylo, že výtežek ze vstupného putoval na fond obrany státu proti agresivní hitlerovské politice.

Před nacistickými drápy však nebylo úniku. Krátce před vstupem německých vojsk do naší země slavil SK Hostivař dvacetileté výročí své existence. V únoru proto uspořádal rovněž dvacátý jubilejní karneval, na který přijel zahrát populární Maudrův První pražský společenský orchestr se zpěvákem Jindrou Mlejnkem. Sportovní oslavy směřované konkrétně na 5.–6. srpna však už probíhaly pod nacistickou okupací. Součástí turnaje bylo proto uctění památky zemřelých členů a položení věnce k pomníku padlých. Hořkosladké oslavy se konaly v prastaré hospůdce Na Kačabce opět i s hudebním koncertem.

Ocenění za klubovou práci z roku 1927

Slavná éra, SK Hostivař krůček po krůčku míří do Středočeské divize

V době války představoval sport jeden z úniků od děsivé reality

SK Hostivař se zúčastnil vinohradského poháru Rapid, kde obsadil třetí místo. Pokud nehrál, propůjčoval své hřiště i týmům hostivařských průmyslových podniků, své firemní „jedenáctky“ měly např. továrny Podhajský, Štěpánek, Kablo nebo Kameníček. Zcela zapomenutou perličkou je, že za války získala Hostivař přímo legendární posilu. Nebyl jí nikdo jiný než Antonín Puč, dlouholetý člen Slavie (svého času její nejlepší ligový střelec), který bezmála šedesátkrát reprezentoval náš fotbal i v zahraničí, kde nastřílel úctyhodných třicet čtyř bránek. Slavné je v tomto směru MS v Itálii 1934, kde pomohl dotáhnout národní tým ke stříbrným medailím, a dokonce ve finále skóroval proti domácímu týmu. S postupujícím věkem přešel k Viktorii Žižkov, poté ke Smíchovu, za války trénoval v Nuslích, ale aktivní hra mu chyběla. Právě SK Hostivař se proto stal jeho poslední zastávkou.

Po válce si tým zahrál o brankický pohár s týmy AFK Podolí, Nuselský SK a Viktoria Nusle (pořadatelský ABC Braník ze soutěže paradoxně před startem odstoupil). Vítězem se stala Viktoria Nusle, Hostivař skončila třetí. Předně se ale týmu poprvé otevřel postup do Středočeské divize. Vše měl rozhodnout boj s Nuselským SK, zápasy byly proto velmi napínavé a plné nervů. 21. července 1946 Hostivař Nuselské senzačně porazila na hřišti soupeře a zdálo se, že je postup doma. 28. července proběhl na domácím hřišti Hostivaře odvětný zápas, na který přišlo nevidaných dva a půl tisíce fanoušků. Přes výhodu hřiště a skvělý výkon brankáře Bartoně nakonec domácí podlehl ve vypjatém zápase 3:1. V rozhodujícím třetím zápase na Dannerově stadionu ve Vršovcích nervy povolily Nuselským. Při odchodu do šaten v poločase, za stavu 2:0 pro Hostivařské, inzultovali rozhodčího Jungera. Výsledkem byl dvoutýdenní zákaz činnosti klubu, šestitýdenní

uzavření hřiště a 500 korun pokuty. SK Hostivař tak postoupil do Středočeské divize, což byl jeho vůbec největší dosavadní úspěch. V této tabulce roku 1946 obsadil 12. místo (vítězem byla Čechie Karlín), následujícího roku 13. pozici (vítěz SK Kladno).

V roce 1950 byl klub začleněn do TJ Hostivař, čímž ztratil na dlouhá léta svou samostatnost (nabyl ji znovu až v roce 1994). Za doby normalizace, v roce 1974 získal své současné hřiště, když původní stadion podlehl demolicí při výstavbě Průmyslové ulice. Tato etapě historie hostivařského fotbalového týmu se ale budeme věnovat zase někdy jindy.

SK Hostivař oslavuje rovných sto let své existence

Naše vyprávění jsme začínali v hostinci Na Hřišti, zvaném též Mezerova restaurace nebo jednoduše U Mezerů. Na stejném místě ho tedy i ukončíme. Díky své poloze hospůdka jistě neměla v době konání sportovních utkání nouzi o návštěvu. Aby si manželé Mezerovi vydělali i v mezičase, zadali na počátku 30. let spolkovou pohostinskou místnost členům Kramářovy Československé národní demokracie. Podnikavá paní Mezerová nabízela také levné obědy, čímž v průmyslové části Hostivaře zastupovala lidovou jídelnu. Lákala tak zejména dělníky z mnoha okolních továren, kteří to sem na oběd měli jen pár metrů.

Bohužel stejně jako původní hřiště SK Hostivař nepřežila jeho zrušení ani restaurace. Paní Mezerová, která vlastnila dům i podnik, jej ze zdravotních důvodů nabídla k pronájmu už v roce 1936. Její představa byla taková, že by se o hospůdku se smíchovským pivem dlouhodobě staral nějaký mladý manželský pár. Doba však podnikání nepřála a paní Mezerová se nakonec rozhodla celý dům i s restaurací prodat. Přesné datum ukončení jejího provozu neznáme, není vyloučené, že skončila s pádem první republiky. Tradice však nezanikla, i dnes existuje hospůdka stejného názvu. Na současném hřišti klubu totiž vznikla restaurace pana Karla Hruběše opět pojmenovaná Na Hřišti.

SK Hostivař oslavuje rovných sto let své existence, přejeme mu hodně sil do další stovky, protože:

HOSTIVAŘ JE NAŠE SÍLA,
CTÍME BARVY ČERNÁ, BÍLÁ.
ZA HOSTIVAŘ JDEM SE BÍT,
CHCEME VŽDY JEN ZVÍTĚZIT.

● Lukáš Berný

SERIÁL „HOSTIVAŘSKÉ ULICE“

Kozinova ulice, Kozinovo náměstí

V Hostivaři, v místech jejího nejstaršího jádra, byly názvy tvořeny s ohledem na zemědělskou tradici obce podle různých témat souvisejících se zemědělskou a selskou minulostí naší země. Jan Sladký Kozina (1652–1695), český sedlák, představitel chodského povstání. Přídomek získal podle statku, kde hospodařil. Za své „buřičství“ byl popraven. Ulice i náměstí nesly jeho jméno již před rokem 1927.

● red

Na Kozinově náměstí se v loňském roce konal v rámci Dnů Prahy 15 Den Hostivaře

Kozinovo náměstí lemuje potok Botič, i díky němu je zde krásná atmosféra

Nedaleko odtud stojí kostel Stětí sv. Jana Křtitele